

paa ubestemt længere Tid. Det er imidlertid en Forandring i den bestaaende Ret, som vistnok ikke i Realiteten har nogen Betænkelighed, og i ethvert Tilfælde er det jo noget, der ligger i den nyere Lovgivnings Tendens, og som man vistnok bliver nødt til i denne Henseende at rette sig efter, at der ikke bør gøres Forskel paa Indlændinge og Udlændinge ved Retsfølgning. Der vil altid blive den faktiske Forskel, at naar en Indlænding staar i Begreb med at rejse bort, kan man ikke sige, at Formodningen er for, at han bliver borte med det samme, eller i ubestemt lang Tid, tværtimod i mangfoldige Tilfælde, hvor det er en her bosiddende Mand, hvis Familie bliver her, vil det modsatte være det sandsynlige, hvorimod det for Udlændinges Vedkommende vel nok i Reglen vil stille sig saaledes, at Formodningen er for, at den paagældende ikke kommer tilbage igen. For saa vidt bliver der altsaa vel, om man vil kalde det saa, en lettere Adgang til at arrestere en Udlænding, men det er naturligvis noget, der ikke kan undgaas, for det er jo noget, der ligefrem følger af de faktiske Forhold. — Dette Lovforslag gaar altsaa ud paa at hæve denne Forskel mellem Indlændinges og Udlændinges Behandling ved at begrænse Adgangen til at arrestere Udlændinges Person før Dom, saaledes at dette kun kan finde Sted, hvor de staa i Begreb med at forlade Landet for bestandig eller paa ubestemt Tid. Som sagt, denne Forandring i den bestaaende Lovgivning tror jeg ikke har nogen praktisk Betænkelighed, og i ethvert Tilfælde mener jeg, at Vedtagelsen af den henhører til de Ofre, han er nødsaget til at bringe for at rette sig efter den almindelige Tidsstrømning i Henseende til Retsforholdenes Ordning. Jeg kan derfor ogsaa anbefale dette Lovforslag, saa meget mere som det som sagt er nødvendigt, at disse Lovforslag følges ad, naar vi overhovedet skulle kunne tiltræde Konventionen.

Da ingen yderlig ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden formelig Afstemning.

Man gik saa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 2157 ff.)

Formanden: Jeg skal udsætte denne Sag et Øjeblik, indtil den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som i Øjeblikket er forhindret, er kommen til Stede.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Da den højtærede Minister nu er kommen, kunne vi foretage Sagen. — Det 2det kongevalgte Medlem (Goos) har Ordet.

Goos: Det foreliggende Forslag til Lov om Folkeskolen maa, saa vidt jeg skønner, nødvendigt behandles i et Udvalg af dette Ting, thi vel naaede vi ved Behandlingen af et privat Lovforslag, som forelaa i forrige Samling, saa vidt, at der henimod Samlingens Slutning forelaa en udførlig og indgaaende Betænkning om samme Emne, men vi ville ikke kunne betragte den Forhandling, der nu skal finde Sted om dette Lovforslag, som en Fortsættelse deraf. Vi kunne ikke begynde, hvor vi slap i forrige Samling, fordi dette Lovforslag, som det nu er fremsat fra Regeringens Side, i alt Fald paa væsentlige Punkter ikke har optaget de Forslag, som af et Flertal vare fremsatte i hin Betænkning. Det maa da nødvendig overvejes i et Udvalg, om og hvorledes man vil stille sig til Sagen og Forslaget, som det nu fremtræder. Under disse Omstændigheder finder jeg ingen Anledning til for mit Vedkommende at gaa ind paa Sagens Realitet. De Forslag, som forskellige Flertal og Mindretal stillede i forrige Samling, foreligge ikke for Tinget, og det Forslag, der her er fremsat fra Regeringens Side om Sagen, har været behandlet, og det meget indgaaende, i forforrige Samling, idet det i alt væsentligt kan man sige, henholder sig til, hvad Landstinget i forforrige Samling vedtog. Det vil altsaa være overflødigt at komme ind paa Realiteten heraf. Jeg skal derfor indskrænke mig til den ganske korte almindelige Bemærkning, at